

גלי - הדרום בריכת חולון

המקום היפה ביותר להנחת הקהל : מגרשי ספורט שולחנות פינג-פונג משקלות, וכדור סל פתוח : 8' מ' בבוקר עד 11 בלילה

קפה מסעדה

בהנהלה חדשה מטבח מעודן ממדרגה א' שרות אוטובוסים : מהתחנה המרכזית בתל-אביב. שרות מוניות : מרחוב ליונסקי פנת רח' עליה. "יצהל" רח' דיוגנוף פנת רח' ברכוכבא. הלוח וחזור משער הבריכה.

ש ו ש

למה תמררי בבכי ריח זועה מבית השחי ? גם מקלחת לא תושיע ? הרי קרם "ש"ש" כבר הופיע ! קרם "ש"ש" זועה ימנע קרם "ש"ש" ידחה ריחה !

ביום רביעי י"ח בסיון תשי"ב (11.6.52) בשעה 10.30 לפנה"צ נעלה לקברם של :

בן עמי ילוביץ (בועז)
משה רדומיסלבסקי (אורי)
חיים ריבנבך (פתחיה)
אברהם יהודאי (אלחנן)
ישעיהו פרחי (יוסף)
אריה לנדזור (עוזי)
יוסף יפה (חיים)
שמואל צוקרמן (אריה)
דוד עדני (שלמה)
ארטל צבי (משה)
אשר פלדמן (גדליה)

אנשי "לוחמי חרות ישראל", ש' נפלו למען שחרור המולדת מידי שלטון זר ביום י"ח סיון תש"ו בהתקפה על בתי המלאכה של הרכבת בחיפה.

קרוביהם, חבריהם וידידיהם מוזמנים.

העולים לקברם נפגשים ביום י"ח בסיון תשי"ב -- 11.6.52 בשעה 8 בבוקר ליד קפה "עטרה" בתחנת האוטובוסים המרכזית בתל-אביב.

חבריהם לפעולה

דפיקה על השולחן

הרבה זמן לפני שאורחי מדינת ישראל התרגלו לדפוק על השולחנות כדי להשיג דברים מביורוקרטים אדישים, ישב אדם אחד בקיבוץ אפקים ודפק על השולחנות מסיבה אחרת. היה זה הצעיר מרכזי ("מיס" יה") זעירא, והוא דפק על השולחן כדי לתת קצב למנגינות שעלו בלבו. לא היה לו, למרכזי זעירא, צורך להוציא מנגינות מכלי-נגינה. כדברי אחד מידידיו, "הוציא מוסיקה מן הארץ". מאז כתב את שירו הראשון, לפני 25 שנה, היתה לו שאיפה אחת : להיצמד ככל האפשר לחיי חלוצים, למען יוכל להביע את רחש לבם. התוצאה : זעירא עבד בשדה כשחבריו עבדו בשדה, התגייס לצבא הבריטי כשהם התגייסו, הלך למשטרים במלחמת העצמאות. תוצאה שנייה : זעירא, בן ה-47, אשר אין ילד בארץ שאינו שר את שיריו, מרויח כיום את לחמו כפקיד פשוט בחברת החשמל. תוצאה שלישית : שעה שלפני שירים באו והלכו, נשארו אחדים משירי זעירא (כגון : שני שושנים, אל הכפר, כך ולא אחרת, ליי לה-ליה) בני אלמות, בטוי עליון להתייחס להלך כמעט לעולמו.

לא זמר הוליבורי. איש מראשי המדינה לא מצא שהיה לבוא לאלום אוהז כש" חגגו השבוע ירדני זעירא את היובל ה-25 ליצירתו. אמר אחד הידידים, במרירות : "לוא היה זמר הוליבורי, היו מצטופפים בשורה הראשונה". אולם ספק הוא מה יזכר יותר בעוד 100 שנה : נאומיהם של ראשי המדינה דהיום או 300 שיריו של זעירא. העורם של מנהיגי הדור לא פגע בזעירא כשנערכה לכבודו המסיבה במועדון ארגון אמנות עובדות, באולם שררה אוירה של תקופה אחרת -- יוצרי התרבות של העלייה השנייה והשלישית ישובו והתלוצצו באדיש ובבעברית בעלת מבטא רוסי, העלו זכר ימים, כשאדם נחשב לאדם אם עבד למען החברה, לפני שהופיע הקרייזלר הראשון ברחוב תל-אביב. אמר זעירא, מרוש כולו : "ביובל ה-50 שלי אתרגש פחות !". אחר הוסיף, ב-הצביעו על בנו יובל בן ה-16, שכרע תחת מעמסת הפרחים שהוגשו לאביו : "אם אמר כור פרחים אלה, ארויח יותר מאשר הרוחתי איפעם משיר".

נאנח אחד הקומפוזיטורים שנכחו : "מתי יגיע כבר הזמן שאדם כמו זעירא יוכל לחיות משריתו, במקום לבזבז את זמנו היקר בעבודה שכל אדם ברחוב יכול לעשותה.

שפה שלושי-עשרה

גיני טורל, "אחת משתי הריסטיסטיקות הטוריות באמריקה" (להגדרת השבועון האמריקאי טיים) אוהבת את התל-אביבים בזכות תכונתם האדירה להקשיב לשיריה אף בחודשי הקיץ החמים ביותר. כאשר פרצו מחיאות הכפיים הסוערות אחר מחזור שירי בטהובן אותם שרה הזמרת הירודית-רוסית מוזקת-הרמות בברמניה (לפני שנתיים שברה את החרם האמנותי על ה-שפה הגרמנית בזמנה את שיר האדמה לגוסטב טב מאהלר עם התזמורת הפילהרמונית), לא הגידה הזמרת עפעף, המשיכה להעמיד פנים אדישים מול קהל צמא-חיוך.

הצילו את המצב : גלדיליות, שושנים וצ'פורנים שזרמו למאות מעשרות מעריצים. שמש הבמה מצא צעה כיצד להעביר גן בריטני עצום-מימדים זה אל הבמה מבלי להעזר בנוגד סלונקאים. אחר כל שיר שיגר שני זרים וסל פרחים. התרופה הטובה לכל פרי-מרוגה זועפת חוללה פלאים. הזמרת חייכה. בהשתתף המצוט-סופרנו של טורל בשני שירי רים עבריים לפאול בן-חיים (עקרה וגשם), נתגלו השירים הראשונים כראויים להשמע מעל כל במת קונצרטים. ולתריסר שפות-זמר טהורות-גיב השגורות בפי גיני טורל נתחספה שפה שלוש עשרה.

אחר שהפסנתר, הפסנתר והזמרת טבעו בים של צמחיה פרחית בא סוף שהפך להתחלה. הקהל השתער על הבמה תוך הצפת המעברים. גילה יוזמה בלתי מצוייה לסחית רבית כפולה-הרמות כרטיס כניסה, בקצב מוגזג של מחיאות כפיים, רקיעות רגליים וטפיחות כסאות. לבסוף שלחה גיני טורל נשיקות לקהל, שילחה אחר בלה-התאורח! אולם בכך לא נגמר ערכה. בציאתה לחדר ההלבשה נתקלה בטור ממוגע של טרדנים וציידים חתימות, להם נאלצה להסביר את סידת מצב-הרוח האדיש בראשית הופעתה. החריבה זיג : "זה פשוט. רצינותו הבלתי-חייכית של החלק הראשון של הריסטיסל לא העלתה חיוך על פניו".

המלחמה הקרה הזקן ידע לרוץ

לפי בדיחה נושנה התקוטטו פעם שני פריצים הונגריים. הפריץ האחד היכה את היהודי די שהיה שייך לפריץ השני. התרגו הלה : "אם אתה מכה את היהודי שלי, אני אכה את היהודי שלך !". הגרמנים, שתמיד השתתפו בעונג רב במשחק המסורתי של הכאת היהודים, לא חלמו מעולם שסופם יהיה לשמש נושא לבדיחה דומה. השבוע הפך הדבר מציאות. אמרו ה-אמריקאים : אם אתם, הרוסים, מכים את הגרמנים שלנו, נכה אנחנו את הגרמנים שלכם.

היה בדור מראש שמשו עומד להתחולל ביום בו יוכתר רשמית הנצחון הגדול ביותר

התנגשות בינרמנית בגבול האזור האמריקאי בברזיל

אם תכה את הגרמני שלי, אכה את הגרמני שלך

רת היום נאסרו כולם : קיים חוק באיטליה האוסר שעשועים מעין אלה.

אלהים לא התמהמה

בכל ערי דרום איטליה היה נטוש קרב הכרעה. למראית עין לחמו על עוגה קטנה : השלטון במעצות העיריניות של מספר ערים, ביניהן רומא. אולם למעשה היה זה פרס גדול יותר : בדיקה אם אמנם עוד יש רוב למפלגת הימנית-המתונה של ראש הממשלה אלצייזי דה-גספרי וחברי הקואליציה. מלך במהדרות-כיס. בעבר היו מלחי מות אלה דוקרב ישר בין שניים : ראש הממשלה הנוצרי וסגולי-האי הקומוניסטי. אולם הפעם עלה על הבמה גורם רציני שלישי : שומרי רוחו של הנוציה. הפאשיסטים יכלו להוות גורם רציני, בתנאי שיתאחדו עם נאמיני המלך שהתפטר.

היה בדבר קושי קטן : בשנתו האחרונה רב הדוציה עם המלך, שנכנע לאייזנהואר, הכריז על ריפובליקה פאשיסטית-סוציאליסטית-אנטי-מלוכנית. אולם כמעט טאקט חוקי נה גם שגיאותיו יזו של העבר הפאשיסטי, ובניטו המנוח יחד עם ויקטור עמנואל הקטן ("מלך במהדרות-כיס") עמדו שלוב-יורוע ל"נגד עיני רוחם של נאמינים.

אנשי הממשלה היו קרובים ליאוש. סטאר לין מצד אחד ומוסוליני מצד שני היו אויבים רבי-אויבים. הם הבינו : רק אלוהים יכול להציל אותם. ואלוהים לא התמהמה. הוא נתן את הפקודה המתאימה לשליחו עלי אדמות, האפיפיור הרומי. הודיע פיוס, יורש שו של פטרוס הראשון (הוא שמעון). הדיג הגלילי) : כל המצביע בעד דקומוניסטים מאבד את מקומו בעולם הבא.

התערבות זו של כוחות השמים בשעה השמיים-עשרה הצילה את רומא. הציר הנצ'ית, שנכבשה פעמים כה רבות בהיסטוריה, אושי דה-גספרי נשארו שליטים בעירייתה. אולם ראש הממשלה לא יכול לשמוח : מס' פר עצום של איטלקים הוכיח שהוא מוכן בהחלט לחתור, לפי שעה, על העולם הבא, כדי להשלים בעולם הזה את רוחם של החבר הסובייטי, הדוציה או המלך מבית סבאיו.

* הברכה הפאשיסטית אינה אלא ברכה רומית עתיקה ושימושית ביותר : כשיצא הקיסר לרחוב היה על כל הנוכחים להרים את יד ימינם הפתוחה, להוכיח שאין הם מחזיקים בה כלי נשק נסתר.

איטליה

הצב קם לתחייה

כשאחרון החיילים הערומים של חבש נחנקו ילידי אדיהרעל האיטלקים הופיעה בכל הערומים המצויירים בעולם תמונות של הגיבור המנצח : רודולפו גראציאני, מרשאל הכתר האיטלקי. בעיני בני עמו היה יורש נאמן של יוליוס קיסר וסקיפיו אפריקנוס, מצביאי העבר הגראציאני בשמות אחרים.

ביום החיילים המקצועיים, ביחוד ידידיו הרומנים, קראו לו בחשאי "הצב", בגלל חוסר כשרונו המוחלט שנתגלה בחבש. אחרים קראו לו פשוט "הרוצח", בשל הצלחתו "להשיק" את לוב עליידי רצח כמה רבבות פלאי